

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 8 - **ÚNOR** 2016 – ČÍSLO **02**

Performace

Slovem, které často užíval Benedikt XVI., se můžeme nechat vést už vehementně blížící se postní dobou. Čtyřicetidenní abstinence od čehokoli oblíbeného proběhne samoúčelně, po-

kud do ní nepozveme Krista. Jinak možná ztratíme nějaké to vánoční kilo, ale to bude náš jediný zisk. Lepší pocit, avšak ne přetvoření.

P. Martin Lanži

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumovska financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumovska“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži
Bankovní účet:

20036-180703399/0800

Bankovní ústav:

Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumovska, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumovska.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

Neexistuje světec bez minulosti, ale ani hříšník bez budoucnosti

Vatikán.

Bůh neulpívá na zdání, ale vidí do srdce – řekl papež František při ranní mši v úterý 19. ledna v kapli Dómu sv. Marty. Ve své homilii komentoval čtení z první knihy Samuelovy (16,1-13) o vyvolení mladého Davida za izraelského krále. Také v životech světců – řekl – existují pokušení a hříchy, jak je patrné právě u Davida, který však nikdy nezneužil Boha k prosazení vlastního zájmu.

Hospodin zavrhnul Saula, protože „měl uzavřené srdce“ a byl neposlušný, a vyvolil jiného krále. „Tato volba však nesledovala lidská kritéria,“ řekl papež. „David byl nejmladší z Jesseových synů, ještě chlapec. Pán však dal prorokovi Samuelovi znát, že se neřídí zdáním. »Hospodin vidí do srdce.«

„My častokrát otročíme zdání, jsme otroky toho,

co se zdá, a necháme se odvádět pryč a říkáme: »Zdá se mi...« - Pán však zná pravdu. A to se děje v tomto příběhu. Sedm Jesseových synů projde kolem a Pán nikoho nevybere, nechá je jít. Samuel se ocitá v úzkých a říká: »Mezi nimi Hospodin nevyvolil nikoho. A zeptal se: Jsou to již všichni chlapci? A Jesse odpověděl: Ještě je nejmladší, ten pase stáda.« - Z lidského hlediska se tento chlapec nepočítal.“

„Lidé s ním nepočítali - pokračoval papež - ale Pán jej vyvolil a poručil Samuelovi, aby ho pomazal, a Hospodinův Duch od té doby »působil s Davidem«. Od oné chvíle po celý život byl David Hospodinovým pomazaným, vyvoleným Páně. Znamená to však – ptal se dále papež – že jej Pán učinil svatým? Nikoli. Král David je sice svatým králem, ale až po dlouhém životě, který zahrnoval také hříchy.“

„Světec a hříšník. Muž, který dokázal sjednotit království, uměl vést izraelský lid. Měl však svoje pokušení, měl svoje hříchy. Byl dokonce vrahem, aby zakryl svoje smilstvo, hřích cizoložství. Dal příkaz k zabití. Svatý král David zabil. Když však Bůh poslal proroka Nátana, aby mu tuto skutečnost vyjevil, protože on sám nepostřehl barbarství, kterého se dopustil, rozpoznal svůj hřích a prosil o odpuštění.“

„Jeho život šel dál – řekl papež. Sám na svém těle vytrpěl zradu syna. Nikdy však nepoužil Boha, aby prosadil svůj zájem. Když David utíkal z Jeruzaléma, nevezl s sebou archu a prohlásil, že nebude používat Hospodina na svou obranu. A když byl inzultován, říkal ve svém srdci: »Zasluhuji si to«. Kromě toho – pokračoval papež – prokázal velkodušnost, když mohl zabit Saula, ale neučinil tak. Toto je svatý král David, velký hříšník, ale také kajcník. Dojímá mne život tohoto muže, který nás vede k zamyšlení nad naším vlastním životem“ – řekl František.

„My všichni jsme vyvoleni Pánem skrze křest, abychom byli součástí Jeho lidu, abychom byli svatí. Byli jsme zasvěceni Pánu k cestě svatosti. Jen při pohledu na jeho život, od jinošství ke

stáří, ve kterém David učinil mnoho dobrého a také nedobrého, napadá mne, že na křesťanské cestě, ke které nás vybídnul Pán, neexistuje žádný světec bez minulosti, ale ani žádný hříšník bez budoucnosti.“

www.radiovaticana.cz/19.01.2016

Nabídka jazykových kurzů a překladatelských služeb ANJ, PJ

Anglický a polský jazyk

(ANJ, PJ – rodilá mluvčí)

Kurzy vedené profesionální a vhodně vzdělanou lektorkou

s dvacetiletou praxí ve výuce jazyků (děti, mládež, dospělí)

Nabízím:

individuální, skupinovou (max. 8 lidí) nebo firemní výuku ANJ, PJ, překlady z ČJ do PJ

Kurzy pro začátečníky a pokročile:

- všeobecná polština,
- obchodní/odborná polština,
- příprava na státní maturitní zkoušku z ANJ podle požadavek CERMAT-u (certifikovaným, aktivním hodnotitelem),
- všeobecná angličtina,
- obchodní/odborná angličtina

Cena jazykových kurzů už od 50 Kč za osobu a 1 hodinu skupinové výuky!

Překlad 1 normostránky cena dle dohody (záleží na druhu textu, počtu stránek a termínu)
Místo konání, program a čas dle dohody

Kontakt:

Mgr. Iwona Matuszkiewicz

Martínkovice 64

Mobil: +420 774 277 539

antonim@onet.eu

LAUDATO SI' VIII.

nová encyklika papeže Františka o ekologii

Otázka vody

27. Jiné ukazatele nynější situace souvisejí s vyčerpáním přírodních zdrojů. Dobře víme, že je nemožné udržet nynější stupeň spotřeby rozvinutých zemí a bohatých sektorů společnosti, kde zvyk plýtvat a zahazovat dosáhl nevidaných rozměrů. Byly již překonány maximální meze drancování planety, aniž by byl vyřešen problém chudoby.

28. Pitná a čistá voda je otázkou primární důležitosti, protože je neodmyslitelná pro lidský život a pro udržování pozemských a vodních ekosystémů. Sladkovodní zdroje zásobují zdravotnické, zemědělské a průmyslové sektory. Disponibilita vody byla dlouhou dobu poměrně stálá, ale nyní na mnoha místech poptávka překračuje udržitelnou nabídku, což má vážné krátkodobé i dlouhodobé důsledky. Velká města závislá na důležitých vodních zdrojích trpí obdobími nedostatku a v kritických momentech tyto zdroje nejsou vždycky spravovány adekvátně a nestranně. Chudoba veřejně dostupné vody se vyskytuje zvláště v Africe, kde velké sektory populace nemají přístup k nezávadné pitné vodě nebo trpí suchem, které ztěžuje produkci potravin. V některých zemích jsou regiony mající hojnost vody, zatímco v jiných trpí vážným nedostatkem.

29. Obzvláště vážným problémem je kvalita vody dostupná chudým lidem, což způsobuje denně mnohá úmrtí. Mezi chudými je velký výskyt nemocí pojících se k vodě, včetně těch, které jsou způsobeny mikroorganismy a chemickými látkami. Úplavice a cholera vyvolané neadekvátností hygienických služeb a vodních zdrojů jsou významným faktorem utrpení a dětské úmrtnosti.

Podzemní prameny jsou na mnoha místech ohroženy znečištěním způsobeným určitými těžebními, zemědělskými a průmyslovými činnostmi zejména v zemích, kde chybí dostatečná regulace a kontrola. Nemáme na mysli jenom odpadky z továren. Prací a čistící prostředky a chemické produkty, které používá populace na mnoha místech světa, se nadále vylévají do řek, jezer a moří.

30. Zatímco kvalita dostupné vody se stále snižuje, v některých místech se prosazuje tendence privatizovat tento drahocenný zdroj a proměnit jej na zboží podrobené zákonům trhu. Ve sku-

tečnosti je přístup k pitné a nezávadné vodě podstatným, základním a všeobecným lidským právem, protože na něm závisí přežití, a je tedy podmínkou uplatňování ostatních lidských práv. Tento svět má velký sociální dluh vůči chudým, kteří nemají přístup k pitné vodě, čímž je jim upíráno právo na život zakořeněné v jejich nezczitelné důstojnosti. Tento dluh se částečně splácí většími ekonomickými příspěvky na dodávky čisté vody a na čističky těm nejchudším obyvatelům. Plýtvání vodou se však vyskytuje nejenom v rozvinutých, ale i rozvojových zemích, které mají velké zásoby. Z toho plyne, že problém vody je částečně otázkou výchovy a kultury, protože v kontextu velkých nerovností chybí vědomí závažnosti takového jednání.

31. Větší nedostatek vody v budoucnu způsobí zvýšení nákladů na potraviny a dalších produktů závislých na jejím užívání. Některé studie zaznamenaly riziko pronikavého úbytku vody během několika desetiletí, nebude-li se neprodleně jednat. Ekologické dopady by mohly postihnout miliardy lidí a na druhé straně lze předpokládat, že ovládnutí vody velkými světovými koncerny se transformuje na jeden z hlavních zdrojů konfliktu tohoto století.

Rok 2016 ve farních akcích

9. ledna
Tříkrálová sbírka

10. ledna
Tříkrálový průvod

15. ledna
Víkend pro mládež (Vesmír)

30. ledna
Farní ples v Martinkovicích

10. února
Popeleční středa

13. února
Postní duchovní obnova

29. února
Ekumenická bohoslužba

25. března
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (dopoledne)

5. května
Nanebevstoupení Páně

7. května
Pouť do Vamberžic

13. května
Ekumenická bohoslužba v kostele DSv.

14. května
Svatost smíření před 1. sv. přijímáním

15. května
1. svaté přijímání/slavnost Soslání Ducha Svatého

15. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost

21. května
Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích

22. května
Hvězda – májová pobožnost

26. května
Boží Tělo

29. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost (cykloput)

10. června
Noc kostelů

18. června
Farní den (klášter)

23. července
Jakubsko-anenský víkend

25. – 29. července
Farní tábor, fara Ruprechtice

6. srpna
Křinicická pouť

1. října
Farní výlet

23. října
Svatohubertská bohoslužba

12. listopadu
Den veteránů (Martinkovice)

12. listopadu
Svatomartinské odpoledne (Martinkovice)

24. prosince
Zpívání koled v nemocnici

KOMPENDIUM KATECHISMU

DESATERO PŘÍKÁZÁNÍ

První příkázání:

**„Já jsem Pán tvůj Bůh,
nebudeš mít jiného Boha mimo mne“**

442. Co naznačuje tvrzení Boha: „Já jsem Pán, tvůj Bůh“ (Ex 20,2)?

Pro věřícího to znamená, aby zachovával a uskutečňoval tři teologální ctnosti a vyhýbal se hříchům, které se jim protiví.

Víra věří v Boha a odmítá, co je proti ní, jako například dobrovolné pochybování, nevěra, blud, odpad od víry a rozkol.

Naděje s důvěrou očekává blažené patření na Boha a jeho pomoc a vyhýbá se zoufalství i domýšlivosti.

Láska miluje Boha nade všechno. Je tedy třeba odmítat lhostejnost, nevděčnost, vlažnost, omrzelost nebo duchovní netečnost, a nenávisť k Bohu, která se rodí z pychy.

443. Co vyžaduje příkázání: „Pánu, svému Bohu se budeš klanět a jen jemu sloužit“ (Mt 4,10)?

To vyžaduje klanět se Bohu jako Pánu všeho, co existuje; vzdávat mu náležitý kult jednotlivě i společně; vzývat ho projevy chvály, díky a proseb; přinášet mu oběti, především onu duchovní oběť svého života, spojenou s dokonalou obětí Krista; a plnit to, co jsem mu slíbil.

444. Jakým způsobem osoba usku- tečňuje své právo vzdávat kult Bohu v pravdě a svobodě?

Každý člověk má právo a morální povinnost hledat pravdu, zvláště v tom, co se týká Boha a jeho církve, a když ji jednou pozná, má povinnost ji přijmout a věrně ji uchovávat tím, že vzdává Bohu ryzí kult. Zároveň důstojnost lidské osoby vyžaduje, aby v náboženské věci nikdo nebyl nucen jednat proti svému svědomí, ani aby mu ve spravedlivých v mezích veřejného pořádku nebylo bráněno jednat soukromě nebo veřejně, individuálním nebo hromadným způsobem.

445. Co zakazuje Bůh, když nařizuje: „Nebudeš mít jiného boha mimo mne!“ (Ex 20,2)?

Toto příkázání zakazuje: mnohobožství a modloslužbu, jež zbožšťují tvora, moc, peníze, dokonce i ďábla; pověru, jež je úchylkou kultu, který se má vzdávat pravému Bohu, a která se vyjadřuje také různými formami zbožštění, magie, čarodějnictví a spiritismu; volnomyšlenkářství, které se vyjadřuje pokušením Boha slovy

nebo skutky; zneuctěním, které znesvěcuje osoby nebo posvátné věci, především eucharistii; simonií, která kupuje nebo prodává duchovní skutečnosti; ateismus, který odmítá existenci Boha tím, že se často opírá o falešné pojetí lidské nezávislosti; agnosticismus, pro který se nemůže nic vědět o Bohu, a který zahrnuje lhostejnost a praktický ateismus.

446. Zakazuje Boží příkázání: „Nezob- raziš si Boha zpodobením ničeho...“ (Ex 20,4) uctívání obrazů?

Ve Starém zákonu toto příkázání zakazuje zobrazovat absolutně transcendentního Boha. Avšak od Vtělení Božího Syna, je křesťanské uctívání obrazů ospravedlněno (srov. 2. Nicejský koncil v roce 787), protože se zakládá na tajemství Božího Syna, který se stal člověkem a v němž se transcendentní Bůh stal viditelným. Nejedná se o adoraci obrazu, ale vzdává se úcta tomu, koho představuje: Kristus, P. Maria, andělé a svatí.

Filotea:

Jak je třeba utvrzovat si srdce proti pokušením

Občas zkoumej, které vášně nejvíce vládnou v tvé duši. Až je odhalíš, uspořádej si život takový způsobem, který jej jim v myšlení, slovech i v skutcích protichůdný.

Například, cítíš-li v sobě náchylnost k ješitnosti, uvažuj často o bídě tohoto lidského života. Často také proti ješitnosti mluv. Když totiž proti něčemu neustále mluvíme, pohne nás to, abychom to začali nenávidět.

Nebo, máš-li sklon k lakotě, myslí často na to, jak pošetilý je to hřích, když dělá z nás otroky něčeho, co bylo stvořeno jen k tomu, aby nám sloužilo.

Sv. František Saleský (kráceno)

do horské jeskyně, aby potají pokračoval ve své činnosti. Dle legendy zachránil chudé vdově selátko, ohrožované vlkem. Za to prý vdova Blažejovi později nosila svíce. Ve své skrýši byl objeven lovci, kteří ho přivedli do městského vězení. V žaláři se věnoval modlitbám a mnohým poskytl duchovní povzbuzení. Dle poněkud odlišných legend buď v žaláři, nebo až cestou na popraviště pomohl promodralému chlapci, který se dusil zapáchnutou rybí kostí v krku. Modlitba biskupa a jeho ruce chlapce zachránily.

Legends měly vliv i na vznik liturgického obřadu udělování svátostiny „svatoblažejské požehnání“ se dvěma zkříženými svícemi a modlitbou. Mimo vyprávění legend může v symbolice dvou zkřížených svící být viděna biskupská hodnost

a statečnost nebo víra a láska Blažejova, které nepřemohly ani útrapy a smrt.

Blažej byl mučen, jelikož nechtěl obětovat pohanským bohům. Na strom zavěšené tělo mu rozdrásali železnými hřebeny a odsoudili ho k popravě stětím.

www.catholica.cz/Jan Chlumský

Sv. Blažej,

3. února, biskup a mučedník, †320

Staré životopisy uvádějí, že před povýšením na biskupa v Sebastě (Arménie) se Blažej zabýval lékařskou studií a vzorně vykonával lékařskou praxi. V době Liciniova pronásledování se uchýlil

Tříkrálová sbírka 2016

O víkendu proběhla již avizovaná Tříkrálová sbírka. Hlavním dnem byla sobota, kdy od 8 do 16 hodin chodilo 18 skupinek napříč celým Broumovskem s koledou a pokladničkou. Dopoledne bylo skutečně náročné, jelikož teploty klesaly k -10°C. Po obědě nás ale odměnilo sluníčko a bylo zase dobře. Děti byly milé, statečné, a tak vše proběhlo bez jakýchkoliv nepříjemností a nedorozumění. Za což děkuji nejen jim, ale i rodičům, bez jejichž podpory bychom naše krále nedali dohromady. Samozřejmě nesmím zapomenout poděkovat vedoucím skupinek, kuchařkám, které nám připravily občerstvení v Domě s pečovatelskou službou, kde jsme získali již tradičně azyl díky Beatě Hovorkové. Také děkuji základním školám i ZUŠ v Broumově, které nám již zcela samozřejmě vytvořily přáníčka pro obdarované. Na závěr děkuji Vám, díky kterým jsme opět vybrali o něco více než loni (92 540,-Kč => letos 97 687,- Kč). Je milé, že již na Tříkrálovou sbírku čekáte a ve většině případů ji přijímáte kladně.

Sbírka bude použita na přímou podporu těchto projektů:

- Dům na půli cesty - podpora provozních nákladů, vybavení a služeb pro mladé lidi bez domova
- SV. ANNA - Domov pro matky s dětmi - podpora provozních nákladů, vybavení a služeb
- Charitní ošetřovatelská a pečovatelská služba - podpora provozních nákladů a vybavení
- Přímá pomoc potřebným v regionu - podpora rodin a osob v nouzi, pomoc seniorům a nemocným, podpora znevýhodněné a handicapované mládeže
- Pomoc do Indie - rozvoj humanitárních projektů

Část výtěžku bude vrácena zpět na Broumovsko.

Všem ještě jednou děkuji
a přeji úspěšný nový rok.

Ilona Patrná

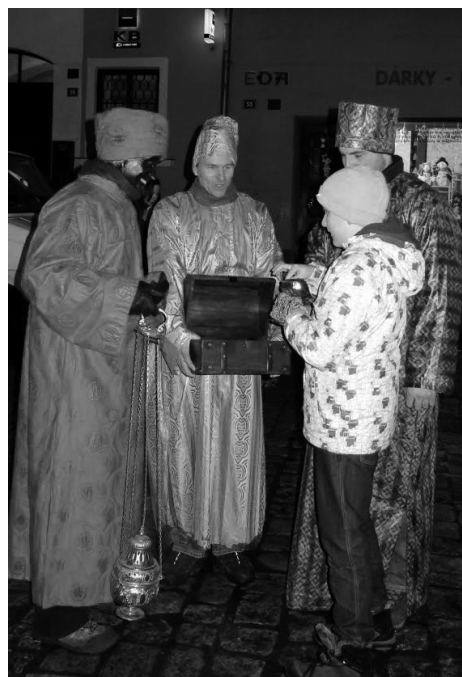
Bylo vybráno

Broumov	75 078 Kč
Křinice	8 233 Kč
Martínkovice	11 332 Kč
Rožmitál	3 044 Kč
Celkem	97 687 Kč

Průvod mudrců

od Východu završil v neděli 11. ledna na Mírovém náměstí v Broumově vánoční dobu.

POPRVÉ A URČITĚ NE NAPOSLEDY

Minulý pátek jsem se spolu s dalšími deseti misionáři vydala do daleké Paraguaye. Výprava byla úspěšná. Bez větších potíží jsme šťastně dorazili na místo, potkali pár vstřícných domorodců, prožili spolu několik nečekaných situací a všichni jsme se vrátili zpátky domů...

Abych trochu upřesnila celou situaci pro ty z vás, kteří jste se akce nezúčastnili a možná se trochu bojíte, kam jste poslali své drahé ratolesti...

V pátek 15. ledna jsme i s panem farářem Martinem Lanžim vyrazili na Vesmír (do Paraguaye). Zůstali jsme tu jen do soboty, ale podle mě jsme si to tu i tak užili.

Během těch dvou dnů jsme se tak trochu snažili vžít do situace misionářů. Jak byste se například zachovali, kdybyste nutně potřebovali sehnat zásoby na další cestu? Jak sehnat žárovku, čokoládu nebo klavírní noty pro pana faráře? Chtělo to hodně odvahy, štěstí a trochu drzosti. Překvapení lyžaři, majitelé restaurací a bufetů nám nakonec ochotně pomohli. Myslím, že na „misionáře z Broumova“ jen tak nezapomenou.

Zkrátka, naše první výprava za sněhem a spoustou zábavy se povedla. Určitě nás na Vesmíru neviděli naposledy a možná nás příště bude ještě víc...

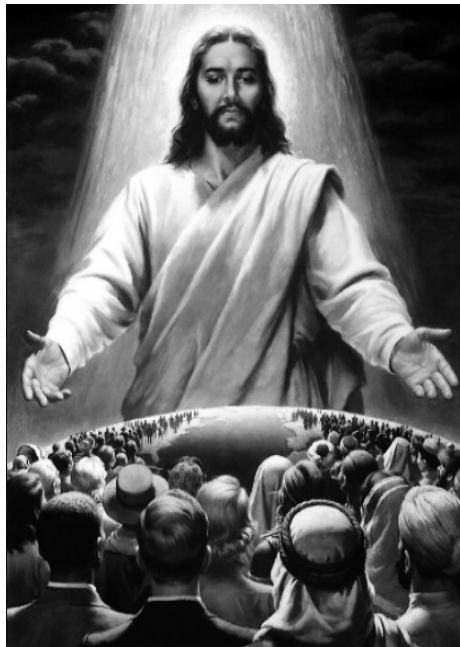
Za všechny misionáře Alžběta Pelánová

fotografie Moniky Hitschfelové

Další víkend na Vesmíru si dovoluji plánovat na první březnový víkend (4. – 6. března = celý víkend. Co Vy nato? P. Martin Lanž)

Rozhovor o eucharistii

Podzimní rozhovor kardinála Dominika Duky pro Katolický týdeník „O Eucharistii“.

Proč národní eucharistický kongres v Brně byl nazván kongresem?

My si představujeme kongres v úzkém vymezení jako setkání vědeckých pracovníků, kteří projednávají odborné otázky. Ve skutečnosti to pochází z latinského congregare, tedy shromažďovat. V tomto smyslu eucharistické kongresy vznikaly ve Francii, která se vzpomínala na Velké francouzské revoluce. Za touto iniciativou nestál žádný zbožný pan farář ani horlivý biskup, ale žena, která nebyla ani řeholnicí.

Boží Tělo je slavnost Těla a Krve Páně. Kněz pod baldachýnem nese monstranci s hostií, děvčátka házejí okvětní plátky pivoněk.

Ano, jde o známou pouť českého kněze Petra do Říma, kde v Bolseně celebruje a při pochybnosti o proměnění vína v krev Páně nedopatřením převrhne kalich a na korporálu se ukáže podoba Krista. Tento korporál je uložen v Orvietu, kde byl kdysi „letní byt“ papežů, ti totiž nesídlili jen v Římě, ale pohybovali se po území papežského státu. Autorem liturgických textů pro slavnost Těla a Krve Páně je svatý Tomáš Akvinský. Po listopadu 1989 vzniklo jakési partnerství mezi Prahou a Orvietem, naši biskupové jsou zvaní, aby tento průvod Božího Těla vedli. Také bohoslovci z Římské koleje Nepomucenum měli za povinnost se tohoto průvodu účastnit, měla to být satisfakce za pochybnosti onoho kněze Petra. Tyto po-

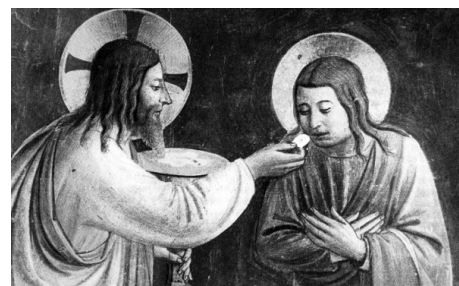
chybnosti svědčí o české zbožnosti, která se ptá „proč?“ a „jak?“.

Existují ale i další zázraky, kromě onoho bolsenského, spojené s eucharistií, kdy hostie začala krváčet...

Ano, tyto zázraky upozorňují na to, že v církvi bylo stále potřebné vědomí o ustanovení eucharistie pod obojí způsobou. Vyjádření krve v semitské antropologii zastupuje sídlo duše, symbolizuje život. Kristus říká při ustanovení eucharistie: „Toto je mé tělo, které se za vás vydává, krev, která se za vás prolévá.“ Prolití krve je symbolem smrti, je symbolem oběti. Ale symbolická přítomnost nám připomíná, že učení o transsubstanciaci (předpokladem) vychází z aristotelské filozofie. Fyzicky nepřijímáme tělo a krev, ale způsoby chleba a vína jsou médiem, prostředkem, abychom se mohli sjednotit – chcete-li, obejmout – spolu s živým Kristem, který má své tělo a svou duši.

Podávání pod jednou způsobou mělo jen technické důvody?

Problém vznikl, když se do zaalpského světa dostala eucharistie, pro kterou typickým nápojem není víno. Druhou stránkou bylo, že nešlo o stolování několika lidí, ale velkých zástupů. Roli zde hrály dvě otázky: šlo o technické provedení takového podávání z jednoho kalicha, druhým momentem byla otázka kultury nápoje – pro naše obyvatele víno nebylo běžné a nevědělo se, zda nebude toto přijímání zneužito. Nastal i další problém: rozdělení svátosti iniciace. V antice přijímání dospělých bylo spojeno s jejich křtem, byli zároveň i biřmováni a přijímali pod obojí způsobou.

sobou. Církev přešla k praxi vycházející z volání rodičů, kdy byly křtěny malé děti, ale už nemohly jít k přijímání, jak ho známe dnes, vyvinula se totiž forma známá z pravoslavi či od řeckokatolíků, tedy podávání lžičkou. IV. lateránský koncil (1215) nařídil podávání pod jednou způsobou, protože v obou způsobách se setkáváme s celým živým Kristem. To vyvolávalo reakce, především na našem území. Bylo totiž prokázáno, že v latinské církvi raného středověku se iniciační svátosti udílely společně. Pak se na Západě tyto svátosti rozdělily. Podle sv. Augustina šlo o souhlas člověka, a tak první přijetí eucharistie bylo posunuto do období poznávání, kolem šestého či sedmého roku. Během francouzské revoluce se odtrhla svátost biřmování a udělovala se až jako 3. v pořadí.

Jak v hostii, tak ve víně je po proměnění celý Kristus. Poukazovalo se na to, že kněží přijímají pod obojí způsobou, protože jsou „duchovnější“ než laici. Proč 2. vatikánský koncil navrátil ten stav, kdy jsou možnosti přijímat pod obojí i pro laiky?

Projevy zbožnosti v katolické církvi podléhají historicko-kulturnímu vývoji i lokálním zvyklostem,

při zachování toho podstatného. Svatý Tomáš Akvinský ve své Summě teologie zdůrazňuje, že přijímání pod obojí věrněji vyjadřuje podstatu svátosti. Při možnosti přistupování k přijímání věřících nastal problém s myšlenkami neoplatonismu. Dnes běžný člověk neví o příznenicích a sloupcích, tedy rekluzách, lidech, kteří se nechali zazdít nebo žili na sloupu, kam jim nosili jídlo – kdo má dostatečnou představivost, jistě by se trochu divil. Divili bychom se i jiným pojetím – není to nedostatek úcty k lidskému tělu a důstojnosti? To vše vyplývalo z toho, že neoplatonismus zdůrazňoval nadřazenost duchovního světa nad hmotným světem a hmota byla symbolem úpadku. Je to paradox a kontradikce vůči základní výpovědi křesťanské víry: „Bůh se stal člověkem.“ Tedy „duch par excellence“ se stává hmotnou skutečností. Rovněž s tímto pojetím byla spojována sexualita, předávání života. Proto tento požadavek, zachycený v Graciánových dekretech (12. stol.). Manželé mohou přistupovat k eucharistii jen v době, kdy postní disciplína zakazuje manželský styk – v době postní a v době adventní. Musíme říci, že i pojetí M. Jana Husa ohledně eucharistické disciplíny je poplatné této praxi. Každá doba má své světlo a stinné stránky. Proč to připomínám? Kde se vzala ta velká eucharistická úcta? Ta patří magistru Karlovy univerzity, možná učiteli M. Jana Husa, a to Jindřichovi z Bitterfeldu, pocházejícímu z místa rodiště Tomáše Kempenského. Přichází k nám přes Vratislav, druhou metropoli Českého království. On důrazně chce časté každodenní přijímání od nejtěžšího věku, ale říká, že sexualita je součástí manželství, že manželé mohou přistupovat nejen v době postní disciplíny ke svatému přijímání. Rovněž se zabývá tím, kdo má posoudit, zda mohou, či nemohou přijímat. Na Karlově univerzitě se vedla velká diskuse, zda to má být kněz, nebo zpovědník. Mistr Jindřich říká, že to mají být oni sami, jejich svědomí. Toto byl obraz úrovně diskuse na Karlově univerzitě. Myslím, že je chybou, že naši badatelé se nevěnují teologické fakultě jako celku, ale jen její české části.

Během staletí se pojetí posunulo. Zpovědní předpisy a praxe dosáhly toho, že na počátku 20. století se chodilo ke sv. přijímání jen dvakrát do roka – na Vánoce a Velikonoce přímo po zpovědi. Zbytky této mentality jsou na venkově vidět mnohdy dodnes. Je to doklad velké úcty k eucharistii?

Po 2. vatikánském koncilu se křesťanství stalo obtížnou zkouškou, v níž se musím osvědčit, zda mohu být pokřtěn. Ke všem svátostem dáváme povinnou přípravu, jaksi zapomínáme na to, že antická církev měla mystagogickou katechezi, že o účincích svátosti mluvila ke katechumenovi, až byl pokřtěn. On se s tou skutečností srovnával a dostával výklad. Naše praxe není autentická s pů-

vodní církví, i když tvrdíme, že po 2. vatikánském koncilu jsme se vrátili k autenticitě. Do vydání Dekretu o častém a včasném svatém přijímání sv. Pia X. se zpovědnice odnášely na půdu a snášely se jen na postní dobu.

Není dnes opačný extrém, že ke svatému přijímání jde každý, kdo si myslí, že podle jeho svědomí je to v pořádku?

Každá doba podléhá svému pojetí – žijeme v konzumní společnosti. Z velké části i svátostný život je někdy chápán jako konzum. Otázka nabídky – já toužím, nabídka je pro mne a moje důstojnost vyžaduje, aby mně ta nabídka byla dána. Jde o skutečnost setkání s Kristem. Když čteme evangelia, lidé tam udělají něco absolutně nečekaného – sv. Petr řekne: „Odejdi, Pane, jsem hříšník.“ Při setkání božského s lidským jsou na lidské straně vedle fascinace, obavy, strach, tremendum. Uvědomujeme si propastný rozdíl mezi Bohem a člověkem. V naší praxi se stávalo zvláště před koncilem, že lidé také někdy šli ke svatému přijímání, aby se o nich nemyslelo, že jsou hříšníci. Pak jsou tu lidé úzkostliví: při setkání s Kristem se odpouštějí hříchy, jestliže člověk přistoupí a neuvědomí si svoji hříšnost, nebude mu to počítáno za hřích. To bývá i problém duchovních, zda smí, či nesmí podat svaté přijímání, a někteří kněží konají výslech komunikanta. Někdy odmítnou právem, někdy člověka urazí. Je třeba si uvědomit velký moment eucharistického tajemství a přítomnosti Krista ve svátostech. V západní tradici se říká: „suplet Sancta Mater ecclesia = Matka Církve to překryje,“ pokud by to nebylo zcela podle všech lidských znalostí a předpisů. Známe případ dítěte, které nebylo pokřtěno a chodilo ke svatému přijímání, aniž to považovalo za něco nepatřičného. Kněz na to přišel a zhroutil se. Na to onomu knězi řekl dr. Habáň, zda ví, co to je křesťanství. Tyto věci nás mají zbavit úzkostlivosti, abychom z Boha nevytvářeli policistu či soudce.

Mluvil jste o křtu touhy, který vlastně platí jako svátost sama, správně a plně udělená. Zdá se vám, že u svátosti leckdy převážilo jejich právnícké pojetí nad živým a žitým obsahem?

Co je křesťanství? My jsme ze křtu udělali stranickou legitimaci do církve. Myslíme, že tak se přihlásíme ke Kristu. Ale kde je hřích a odpuštění hříchu? Kde je moje poznání, že jsem nedokonalý a že potřebuji pomoc? Eucharistie říká, že jsem člověk, který musí jít za Kristem. Za někým, ne za něčím. Za tím, který Je. Který mne přesahuje, ale chce mne vést, jde mi v ústretu. Patřím Kristu, proto ho přijímám jako svého životního učitele, jako pokrm, nápoj na cestu.

Autor: Milan Badal (kráceno)

Marxův omyl

(Koncem února si připomeneme 69 let od komunistického převratu v ČSR. Papež Benedikt XVI. v encyklice *Spe salvi* připomíná příčinu krachu marxisticko-leninské ideologie). Karl Marx sice velmi přesně určil, jak se má (komunistický) převrat provést, ale už neřekl, jak by věci měly jít dál. Prostě předpokládal, že spolu s vyvlastněním majetku vládnoucích tříd a s pádem politické moci, se zespolečenštěním výrobních prostředků přijde Nový Jeruzalém. Tehdy se měly vyrovnat všechny rozpory, člověk a svět by konečně jeden druhému zcela patřil. Všechno by pak už šlo samo od sebe po správných cestách, protože všechno by patřilo všem a všichni by chtěli a přáli si jen to nejlepší. A tak si Lenin poté, co úspěšně proběhla revoluce, všiml, že u svého učitele nenachází žádný pokyn, jak dál pokračovat. Ano, určitě se mohl opřít o myšlenku prozatímní fáze, která měla být tvořena diktaturou proletariátu, přicházející s dějinnou nutností, nicméně v následné fázi měla tato diktatura zcela zaniknout. My dnes víme velmi dobře, jak tato mezifáze vypadala, jak se vyvíjela. Nepřivodila žádný vykoupený svět, ale zanechala za sebou skličující zkázu. Marx nezanedbal nutné předpisy a celkové zřízení nového světa – ono jich totiž už nemělo být třeba. Že se o nich nezmiňuje, je jen jeho logická důslednost. Jeho omyl se nachází hlouběji: zapomněl, že člověk zůstává stále člověkem. Zcela zapomněl na člověka, na jeho svobodu. Zapomněl, že svoboda zůstává svobodou a že se může přiklonit i ke zlému. Věřil v to, že když se mu podaří uspořádat hospodářství, vše ostatní tím bude vyřešeno. Jeho skutečným omylem je materialismus: člověk není totiž jen produktem ekonomicky podmíněné situace, a proto není možné ho uzdravit jen z vnějšku tím, že změníme příznivější ekonomické podmínky.

Drazí broumovští farníci,

10. února bude Popeleční středa a my DNEM PŘÍSNÉHO POSTU vstoupíme do čtyřicetidení přípravy na Velikonoce. Je to jasné, že je to doba vážná a kající. Ale letos, v Roce Božího milosrdenství, je zaměřená právě na velikost tohoto Božího milosrdenství. Můžeme si jistě všimnout i toho, jak jsme milosrdní i my k sobě navzájem. Hlavně o Božím milosrdenství bude i letošní postní duchovní obnova, a to hned v sobotu 13.2. Víme, že téma je stejné jako loni, ale určitě se na celou věc podíváme zase z jiných úhlů, abychom byli povzbuzeni k daleko lepšímu prožívání celé postní doby. Proto se budu těšit, že se sejdeme nejprve v Otovicích na obecním úřadě (kde už je vše dobudované – žádné staveniště, jako loni – a stejně nám tam bylo dobře) abychom považovali o Bohu, Kristově utrpení, o sobě, milosrdenství a o postu jako naší odpovědi na milosrdenství Boží. Zakončíme mší sv. v tamním překrásném kostele sv. Barbory. Těším se, že se nás sejde hodně, abychom dobře nastartovali naše celopostní snažení. P. František

Naši pastýři 1938 – 1945,

zahynuvší a věznění

(325 osob včetně patnácti bezejmenných cisterciáků)

BIM přináší další jména kněží:

Ferdinand Chýlek. Ředitel Kněžské nemocenské pokladny v Přerově, Arcidiecéze olomoucká. Byl zatčen při nacistické akci Albrecht První. Zemřel v Buchenwaldu 25. února 1941.

Albert Jadrníček. Vězněn od 11. ledna 1944 do 9. dubna 1945.

Tecellin Josef Jaksch. Opat ve Vyšším Brodě. V roce 1939 půl roku nacisty vězněn, pak do roku 1945 v internaci. 26. července 1948 překročil česko-rakouské hranice a zůstal v rakouském exilu.

Kamil Jaroš. Ubit dozorcí těsně před koncem války, 3. května 1945 v Schilpu u Hamburku.

Matěj Jašek. Vězněn od 22. dubna 1944 do 28. dubna 1945.

Antonín Jedlička. Přežil jeden rok káznice.

Josef Jeřábek. Jezuita-bohoslovec v Praze. Dne 24. června 1944 si pro něj v rámci zátahu na řád přišlo gestapo.

Josef Ježek. V době zatčení děkanem v Říčanech, Arcidiecéze pražská. Příčina zatčení zněla: Svými kázáními by mohl vzbudit nepřátelství vůči Říši. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

100. Josef Jílek. Za druhé světové války se zapojil do protinacistického odboje pod krycím jménem Jouzínek. Byl členem buňky KAREL odbojové organizace ÚVOD. Organizaci například pomáhal falšováním křestních listů a dalších dokumentů. Byl zatčen 5. srpna 1942 a 20. dubna 1945 sťat gilotinou.

Josef Konrad Just, narozen 19. března 1902 v české obci Hrušov. Kněz německé národnosti. Cisterciák z kláštera ve Wilheringu, kaplan v Gramarstettenu, rakouská Diecéze Linec. Zatčen proto, že divoce šťval proti Hitlerovi. Od 8. prosince 1940 vězněn v Dachau. Dne 26. dubna 1945 nastoupil z Dachau evakuační transport – pochod smrti. Osvobozen Američany 3. května 1945 v německém Bad Tölzu.

Augustin Kadlčík. Vězněn od 24. října 1944 do konce války.

Adolf Kajpr. V době zatčení kněz jezuita, redaktor a docent filosofie na kněžském učilišti v Praze. Příčina zatčení zněla: V časopisech publikuje štvavé články proti Říši. Na konci války byl osvobozen z Dachau. Adolf Kajpr je krvavým mučedníkem následujícího komunistického režimu.

Jan Kakol. Kněz polské národnosti, narozen v Ostravě-Vítkovicích. Vikář v polské obci Równie, Diecéze Luck. Zatčen 11. listopadu 1944 pro podezření ze špionáže a tajné organizace. Od 24. června 1944 v Dachau, kde přežil až do konce války.

Franciszek Kaluža. Jezuita, farář v Českém Těšíně. Zatčen 3. září 1939, převezen do koncentračního tábora Sachsenhausen, poté do koncentračního tábora Dachau, kde zemřel dne 19. ledna 1941.

Jaroslav Karásek. Za Protektorátu byl internován v klášteře v Zámukách.

Wilhelm Kareta. Kněz polské národnosti, narozen v Jablunkově. Zastupující kněz v polské obci Tychy, Diecéze katovická. Zatčen 13. listopadu 1943, protože věděl o tajné organizaci a neohlásil to úřadům. Ukryval stíhaného kněze Kaniu z Katovické diecéze. Kania byl později nacisty popraven. Od 20. září 1944 byl Kareta vězněn v Dachau, kde přežil až do konce války.

Karel Kavík. Vězněn od 1. září 1939. Koncem září 1939 byl propuštěn.

Udalrich Alois Klaschka. Cisterciák z Vyššího Brodu. Po nacistickém záboru československých pohraničních území na podzim 1938 musel jako Čech Vyšší Brod opustit. Období druhé světové války strávil až do roku 1944 jako farář v pošumavských Chanovicích. Několik měsíců byl jako nacistům nepohodlný kněz internován v Zámukách. 26. prosince 1950 překročil hranice do Rakouska.

Rudolf Klecker. Bydlel v Brně. Zemřel v Dachau 29. října 1941. V hlavní kartotéce koncentračního tábora Dachau byl veden jako kněz, ale v táboře ho z českých duchovních nikdo neznal.

Walter Klein. Kněz německé národnosti, kaplan v Odrách. Musel narukovat do německé armády a 21. března 1943 padl na bojišti.

Prof.ThDr. Antonín Kleveta. V době zatčení gestapem adjunkt a lektor bohoslovecké fakulty v Olomouci. Odsouzen ke čtyřem letům káznice a třem letům ztráty občanské cti. Vězněn od 27.

února 1942 do 25. října 1943. Po válce vězněn komunisty.

Leopold Klima, narozen 10. listopadu 1882 v osadě Rothenbaum - Červené Dřevo. Kněz německé národnosti. Arciděkan v Horšovském Týně, Diecéze českobudějovická. Do Dachau přišel 29. srpna 1941, na svobodu propuštěn 28. února 1942. Po válce byl odsunut do Německa.

Josef Klouček. Farář v Kladně. Přešel do Dachau 16. června 1939 a z Dachau propuštěn na svobodu 10. července 1939. Josef Klouček nechal po válce nad hrobem popravených lidických mužů postavit vysoký modřínový kříž. Ostrnatý drát, z něhož je vytvořena trnová koruna, pochází z koncentračních táborů.

Jan Kluczka. Kněz německé národnosti, kaplan v Klimkovicích. Musel narukovat do německé armády a v květnu 1945 padl na bojišti.

Eduardus Heribertus Kluger. Kněz německé národnosti a člen řádu Německých rytířů. Profesor náboženství v Bruntále. Do Dachau přišel 6. ledna 1945, kde 18. ledna 1945 zemřel.

Ludwik Knyp. Od září 1938 do 18. října 1943 v ilegality. V koncentračním táboře od 18. října 1943 do 13. března 1944, kdy byl propuštěn k léčení. Zemřel v Karvině 18. března 1944.

Alois Koláček. Superior jezuitského domu v Praze. Zatčen kvůli šíření nástupní encykliky papeže Pia Dvanáctého a kvůli článkům v časopise „Dorost“, kde byl vedoucím redaktorem. A nakonec také pro činnost mezi kněžstvem. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

František Kolář. Zatčen gestapem, ale délka jeho věznění je neznáma.

František Konáš. V době zatčení farářem v Hobšovicích, Arcidiecéze pražská. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Tomáš Kopecký. Zatčen 1. září 1939. Délka jeho věznění je neznáma.

František Kopečný. Vězněn od 28. října 1942 do února 1945.

Josef Kos. Administrátorem v Kolíně, Arcidiecéze pražská. Zemřel v Dachau 28. března 1945, když onemocněl při ošetřování spoluvězňů nakažených skvrnitým tyfem.

Václav Kostiha. Za svou pomoc, kterou v květnu 1942 poskytl na faře ve Ždánicích na Hodonínsku veliteli paradesantní skupiny ZINC

Oldřichu Pechalovi a jeho příbuznému Cyrilu Žižlavskému, byl popraven nacisty 1. července 1942 v Brně. Téhož dne byl popraven i kaplan František Voneš, který se na ukrývání mužů pronásledovaných gestapem podílel. Kvůli ukrývání Pechala byla popravena i farní pomocnice Josefa Kubatíková.

Johann Kostron. Kněz německé národnosti. Administrátor v Mohelnici. Zatčen pro svá kázání, kterými působil rozruch v širokých vrstvách obyvatelstva a tím ničil odolnost vnitřní fronty. Na svobodu propuštěn z Dachau 6. dubna 1945.

Oldřich Koutný. Vězněn od 3. května 1944 do 5. května 1945.

Bohumil Kovařík. Benediktin v pražském klášteře Emauzy. Byl profesorem pražského soukromého dívčího reálného gymnázia v ulici Korunní. Zatčen pro přechovávání starých ročníků časopisů s urážejícím obsahem. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Jaroslav Kouřil. V době zatčení kooperátorem kostela svatého Mořice v Olomouci. Byl zatčen při nacistické akci Albrecht První. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Karel Kratina. Vyučoval náboženství na středních školách, profesor pražské staroměstské reálky, arcibiskupský notář, konzistorní rada, štábní kapitán duchovenské služby. Podporoval činnost muzea v Kralupech nad Vltavou. Za svůj protinacistický postoj byl zatčen a 15. nebo 16. února 1945 popraven gilotinou na Pankráci.

Josef Kvirín Kratochvíl. Premonstrát z Želivi. Zatčen společně se spolubratry v únoru 1945. Zemřel v Terezíně dva dny po konci války, 10. května 1945. Pohřben v Terezíně v hromadném hrobě.

Adauktus Josef Krebs. Generální superior kongregace Bratří Nejsvětější Svátosti - petrínů, sídlil v Českých Budějovicích. Zemřel v Dachau 7. května 1942. Adauktus Krebs je prvním petrínským krvavým mučedníkem.

Alexius Krotosz. Milosrdný bratr z kláštera v Brně. Dne 17. července 1941, při obsazování kláštera brněnskými gestapáky, tragicky zahynul.

Cyril Kružik, premonstrát-novic z kláštera v Nové Říši. Zatčen dne 29. května 1942. V březnu 1943 propuštěn z internace v Kounicových kolejích.

Monsiňor Metoděj Kubáň, generál vojenské duchovní služby a generální vikář českosloven-

ské branné moci v Praze, papežský prelát a kněz Arcidiecéze olomoucké. Zemřel v Dachau 5. března 1942.

František Kučera. Jezuita-scholastik v Praze. Dne 22. července 1944 si pro něj v rámci zátahu na řád přišlo gestapo. Nejprve eskortován do pankrácké věznice, odkud byl převezzen do pražské služebny gestapa v Petschkově paláci k mnohahodinovým brutálním výslechům. Poté vězněn v Terezíně. 29. června 1945 byl vysvěcen na kněze. Později vězněn i komunisty.

Albin Kudzielka. Kněz polské národnosti. Farář v Horním Těrlicku, dnes Diecéze ostravsko-opavská. Zatčen 23. 4. 1940 a vězněn v Těšíně. Od 8. prosince 1940 již podruhé vězněn v Dachau, kde přežil do konce války.

Heinrich Kühnel. Kněz německé národnosti. Katecheta v Podbořanech ve výslužbě, Diecéze litoměřická. Příčina zatčení: Různé nepřátelské výroky, z kterých byl obviněn jednou ženou, která se chtěla zmocnit jeho domu. Na svobodu byl propuštěn z Dachau 6. dubna 1945.

Karel Kulavík, vězněn od 1. září 1939, ale délka jeho věznění je neznáma.

Ludvík Kulička. Vězněn od 30. ledna 1942 do konce války.

Josef Kusin. Kapucín v Praze-Loretě. Před příchodem do Prahy vypovězen z Říše, poněvadž odmítl přijmout říšskou příslušnost. Dne 28. srpna 1943 zatčen proto, že konal duchovní správu mezi Němci v Praze, a proto údajně působil nepokoje mezi občany. Mimo to chtěl poslat do Vídně kněžskou albu svému příteli. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

František Patrik Kužela. Jáhen Dominikánského řádu. Dne 25. ledna 1941 odvezen členy gestapa do bývalé vojenské nemocnice v Olomouci a tam internován. 21. listopadu 1941 byl poslán do koncentračního tábora v Osvětimi s poznámkou „návrat nežádoucí“. Bohužel není známé přesné datum jeho smrti, ani to, jak zemřel. Ví se pouze, že byl zpopelněn.

František Kvapil. Farář v Nezamyslicích. František Kvapil velmi těžce nesl ponížení národa za okupace a snažil se ve svém okolí upevňovat vlastenectví. Místním přívržencům Hitlera v Nezamyslicích se stal krajně nepohodlným. Gestapu na něj přišlo udání pro nedovolené držení zbraně - kněz vlastnil starý revolver, kterého se závčas zbavil - patrony však neopatrně zahodil do kompostu, kde je gestapáci našli. Byl zatčen a 5. června 1942 popraven v Kounicových kolejích.

Úklid P+P

Rád bych touto cestou poprosil o zvážení tohoto návrhu:

Farní kostel sv. Petra a Pavla je hlavním svatostánkem naší rozsáhlé církevní samosprávné jednotky. Pravidelně jej využijeme ve čtvrtek ráno, v pátek odpoledne a v neděli dopoledne. Také se v něm slaví podstatné události života spojené s prožíváním naší víry (např. křtiny) a rovněž velké bohoslužební slavnosti liturgického roku (teď aktuálně například Hromnice či Popeleční středa).

Naše mile četná účast na bohoslužbách však přináší jednu logickou povinnost, kterou je úklid farního kostela. Opět chci poděkovat všem, kteří se starají a uklízejí nejenom centrální svatostánek farnosti, ale rovněž i ty venkovské. Zároveň však prosím o zvážení Vašich sil a časových možností. V neděli 7. února bude v kostele mezi lavicemi arch papíru, na který bude možnost zapsat se do 3 skupin. Vzhledem k tomu, že P+P se uklízí v průměru 9x za rok (Vánoce, po Vánocích, před Velikonocemi, po Velikonocích, před 1. sv. přijímáním, před putí, začátkem školního roku, před slavností Všech svatých + občas nějaká mimořádkka), tak v průměru úklid vychází na každou skupinu 3x během kalendářního roku. Vždy před plánovaným úklidem by se ohlásilo, která skupina má zrovna službu. Zvykem je uklízet v sobotu, ale to také nemusí být pravidlem. Umím si rovněž představit, že by 1 skupina byla složena z naší mládeže.

Na závěr si jenom dovoluji připomenout, že už jsme jednou úklid zkoušeli zavést. Vzešly z toho skupiny dvě: ta stávající – seniorská a jedna rodinná.

P. Martin Lanží

Postní sbírka

Podobně jako adventní sbírka, bude i ta postní určena pro dostavbu kostela v Paraguayi. Adventní sbírka vynesla 8 100,- Kč. Všem dárcům patří upřímné Pán Bůh požehnej! P. Martin Lanží

Zveme Vás na setkání
s promítáním filmu Net for God:

Církev a současná kultura

Jak smířit Církev se současnou kulturou, jak mluvit biblickým jazykem a zároveň srozumitelně k těm, kteří neznají křesťanskou víru? To je výzva naší doby: hlásat evangelium novým způsobem v kultuře, která je popularizována v médiích, obzvláště v hudbě. V tomto filmu se s námi podělí irský pastor Steve Stockman o svou představu a své zkušenosti, zvláště skrze slavnou rockovou skupinu U2.

Tento film nám může pomoci, abychom byli svědky, abychom byli "solí a světlem" ve světě, který nás obklopuje. K tomu je třeba, abychom se angažovali, informovali a zůstali ve spojení!

BROUMOV - klášter (v Kreslíně)

úterý 23. února 2016 v 17.30 hod.

Délka filmu cca 30min. Po filmu možnost sdílení s modlitbou.

Mezinárodní ekumenická fraternita Net for God (Síť pro Boha) vznikla v roce 2000 z podnětu komunity Chemin Neuf, aby napomáhala jednotě křesťanů a pokoji ve světě. Je sítí modlitby, formace a evangelizace. Filmy Net for God jsou překládány do 22 jazyků a jsou promítány na setkáních ve více jak 60-ti zemích.

MYŠLENKY NA MĚSÍC ÚNOR

PAPEŽ FRANTIŠEK

PROMLUVY Z ARGENTINY

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2013

1. Bůh se vždy ujímá iniciativy a nechce, aby někdo zůstal vyloučen. Klepe na dveře našeho srdce.

2. Jako Dobrý pastýř je Ježíš ten jediný, kdo o nás pečuje za cenu vlastního života.

3. Víra předpokládá rozhodnutí zůstat s Pánem, žít s Ním a sdílet se o Něj s bratry.

4. Když otevřeme dveře srdce jako učedníci v Emauzích a požádáme Ježíše, aby s námi zůstal, sám nás povede k pochopení důvodů, proč věřit, abychom později mohli vyjít a hlásat je ostatním.

5. Prosme Boha, aby nás učinil vnímavými k vnuknutím a novým podnětům Ducha.

6. Ježíš tě nenutí být křesťanem. Ale jestliže říkáš, že jsi křesťan, musíš věřit, že jen Ježíš má veškerou moc obnovit svět, obnovit tvůj život, obnovit tvou rodinu, obnovit společnost, obnovit všechny.

7. Vyznávat víru ústy znamená žít ji v srdci a ukazovat ji na skutcích; jde o veřejné svědectví a veřejný závazek.

8. Překročit práh víry předpokládá necítit se zahanbeně za to, že máme srdce dítěte, které stále věří v nemožné, a proto může žít v naději.

9. Dobrý křesťan se pozná podle toho, když uznává, že je hříšník.

10. Boží moc je tak veliká, je větší než moc, kterou projevil při stvoření světa. Je to moc, kterou nám odpouští, ale potřebuje, abychom mu otevřeli srdce, aby mohl se svým milosrdenstvím vstoupit a odpustit nám.

11. Umění naslouchat je velká milost.

12. Dělat pokroky neznamená pro křesťana povýšit v zaměstnání, získat dobrou pověst, těšit se vážností. Dělat pokroky znamená pro křesťana sloužit.

13. Překročit práh víry znamená oslavovat život, nechat se přetvářet, protože jsme se stali jedno s Ježíšem v eucharistii slavené ve společenství, a odtud se vydáváme rukou i srdcem pracovat na velkém projektu Božího království.

14. Máme být člověkem, který naslouchá, co lidé potřebují, ale ne proto, abych někomu ublížil, nebo to šel říct dalším, ale abych všechny stížnosti předal Pánu.

15. Prosme dnes Ježíše, aby nám otevřel srdce, aby do něj vstoupilo Boží milosrdenství.

16. Pokud nedůvěřujeme Ježíšově moci jako jedinému spásu, jako jedinému, kdo může udělat něco nového, jsme falešní křesťané.

17. Lidská bytost je volána k setkání s druhým, k soužití s rozdílným, k při-

jetí druhého a zároveň k přijetí od druhého.

18. Ježíš nám posílá svého Ducha, aby vše obnovoval. Jedině Ježíš je schopen začít všechno nanovo, obnovit život.

19. Náš Otec naslouchá pocitům, jež zakoušíme, když si vzpomeneme na své blízké, když vidíme víru ostatních a jejich potřeby, když si vzpomeneme na všechno krásné a smutné, co se nám tento rok přihodilo. Bůh nám naslouchá.

20. Svatí jsou jako Boží uši, každý pro jinou potřebu. A také my můžeme v tomto smyslu být svatí, být Božím sluchem ve své rodině, ve svém bydlišti a na pracovišti.

21. Milosrdenství vytváří největší blízkost, blízkost tváří, a jelikož chce skutečně pomáhat a najít opravdový lék, hledá pravdu, která nejvíc bolí – pravdu hříchu.

22. Láska daná zdarma je kvasem, který uvádí v pohyb všechno dobré a přetváří zlo v dobro, problémy v příležitosti.

23. Ježíš má moc silou Ducha svatého obnovit srdce. Musíme tomu věřit.

24. Krev mučedníků je semenem křesťanů.

25. Bůh nám dává vždycky pocítit, že ví, že jsme zde, a slibuje nám setkání na hlubší úrovni, v němž jsme my hlavní postavou přátelství s ním. Ve vztahu přátelství jsme my vždy hlavní postavou.

26. Ježíš nám říká: „Chci přijít na návštěvu do tvého srdce, prosím tě, aby mě přijal v eucharistii.“

27. Jestliže chybí láska, chybí prostor pro život. Bez lásky existuje jen egoismus, člověk se uzavírá do sebe a hýčká jen sám sebe.

28. Tím nejhorším nejsou negativní faktory civilizace, ale nečinnost dobrých.

29. Postní doba nás učí obrácení, které tryská z vděčnosti Bohu za všechno, co nám daroval, co pro nás koná a bude konat ve světě, v dějinách a v našem osobním životě.

Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.

NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY

7. únor

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Otovice	08:30 hod
Ruprechtice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Horní Adršpach	15:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

14. únor

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Martínkovice	08:30 hod
Verněřovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Zdoňov	15:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

21. únor

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Šonov, kaple PM	08:30 hod
Vižňov	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Horní Adršpach	15:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

28. únor

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Božanov	08:30 hod
Heřmánkovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Zdoňov	15:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

Výuka náboženství – Broumov:

0. - 2. tř.: pondělí,
ZŠ Meziměstí, 13:45 - 14:30 hod

3. tř. (1. sv. přijímání):
pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45 hod

4. tř.: středa,
ZŠ Meziměstí, 13:15 - 14:00 hod

5. - 6. tř.: pátek,
fara Broumov, 13:45 - 14:30 hod

4. - 5. tř.: pátek,
fara Broumov, 13:45 - 14:30 hod

7. - 8. tř.: středa,
fara Broumov, 14:20 - 15:05 hod

Výuka náboženství – Teplice n/M:

Horní Adršpach: středa 12:00 hod
Teplice: pátek 13:00 hod (2. - 5. tř)
Verněřovice: pátek 14:30 hod

Paypal účet farnosti
church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

MŠE SV. V TÝDNU / BROUMOV

Pondělí	-	-
Úterý	klášterní k.	17:00 hod*
Středa	k. sv. Václava	17:00 hod**
Čtvrtek	děkanský k.	07:15 hod
Pátek	děkanský k.	15:00 hod
Sobota	k. sv. Václava	17:00 hod

* Na Hromnice mše sv. u P+P v 17:00 hod.
** O Popeleční středě mše sv. u P+P v 17:00 hod.
Pobožnost Křížové cesty: pátek, 14:30 hod, P+P;
neděle, klášter, 16:30 hod.
Svátost smíření: 20 min před každou mší sv. +
sobota 27. 02., P+P, 09:00 - 10:00 hod.
Adorace: středa, sv. Václav, 17:30 - 17:50 hod;
pátek, P+P, 19:00 - 20:00 hod.

MŠE SV. V TÝDNU / TEPLICE N. METUJÍ

Pondělí	-	-
Úterý	-	-
Středa	k. sv. Vavřince	18:00 hod
Čtvrtek	k. sv. Vavřince	18:00 hod
Pátek	k. sv. Vavřince	18:00 hod
Sobota	k. sv. Vavřince	08:00 hod

Svátost smíření: 20 min před každou mší sv.
Adorace: čtvrtek 17:30 - 18:00 hod.

SIMEON A ANNA

Simeon byl stařec, kterému Bůh slíbil, že nezemře, dokud neuvidí Spasitele. Anna byla žena, která poté, co ovdověla, věnovala celý svůj dlouhý život Bohu. Oba intenzivně očekávali příchod Mesiáše. Jednoho dne se dočkali. Bylo to tenkrát, když Maria s Josefem přinesli malého Ježíše podle Mojžíšova zákona do chrámu. Simeon ho vzal do náruče a chválil Boha. Také Anna děkovala Bohu a všem lidem o tom dítěti vyprávěla.

Z jejich příběhu je vidět, že ... (dokončení v tajence).

 = B	 = N
 = É	 = P
 = H	 = S
 = I	 = Ů
 = Í	 = V
 = L	 = Y

TAJENKA:

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **church.broumov@gmail.com**, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.